

Ázsiai ősöm

Nemzeti eredetünk régészének,
László Gyulának

*A csont nézése csupasz és szabad,
de szétporlik, s a mész dől.*

*Öntvénybe fog a lassú alkonyat;
bronz hangfolyam emészt föl.*

*Üres szemedben soha hátraarc;
közel vagy. Itt. De még jöjj —*

*Lángok faragják ki a válladat
a dermedt tömb-sötétből!*

Az anyag emlékezete

A. Tarkovszkijnak

*Fennáll-e a jogfolytonosság
magad s magad között,
vagy csak egymás sarkát tapossák
sorvány-énjeid, és nincs hozzájuk közöd?*

*Vállalod-e, ha ez a helyzet,
vagy magyarázni jobb?
Halszájba — horgot, ha már pedzett,
vagy madárijesztőre hazudni új zakót?*

*Ó, egy helyszín- s időpont-iktató!
A Gólya-szappan reklámján a gólya
csőrében Gólya-szappant tart — s így folytatható
a végtelenig, egyre zsugorodva...*

*Minden megélt pillanatra
egy az egyben emlékszel — úgy lehet.
S hogy kilyukadj majd ismét ugyanottra,
alkudj ki még egy életet,*

*s még egyet, mely e kettőt újra magába fogja,
míg az agyonúnt film pereg . . .
Életed folyton-nőve sokszorozza
egy elszabadult, szörny emlékezet,*

*míg eggyé nem mosódik — és itt a bökkenő, itt! —
a külön-képek idült vigyora,
s ki te lennél — nem képződik,
csak el nem képzelt bitorlók sora.*

*Égésnyomok terjengő lyukain
fitog majd át kövület-koponyád . . .*

Ki fog itt ki, ha kifog, valakin?

*(Ó,
te, te,
játszódó anyag emlékezete,
ki kényre törli bennünk el magát! . . .)*

Lélek-időm óraműve

*Mint cseppkő képzelt oszlopa
az alsó és a felső kúp között —
fájdalmaimban régen összenőtt
a már nem és a még soha.*

*E képzelt oszlop oly való;
magát a hiányt méri; pereg-e?
Homokóra, melynek nincs közepe,
és vissza — nem fordítható!*